

Nro.

71.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 26go Czerwca 1794.

Gazety LXIV.

AUSTRYA.

Zdarzenia wojenne.

Od Półkownika *Reyniac* Komen-
danta Reymentu *Beaulieu* uczyniona jest
Xciu de Koburg następująca relacya
względem bombardowania fortecy *Char-*
leroy.

D. 29. Maia zrana opanował nie-
przyjaciel most przy *Marchiennes* osa-

B 4

dzo-

dzony batalionem *Bourbon*. Potem rozkazał Półkownik *Reyniac* objąć stanowiska *Dampremi*, *Marcinelle*, *Montigny*, *Chareillet*; aby tym sposobem utrzymał komunikacyę z korpusem Jenerała *Riese* w bliskości stojącym. O godzinie 10. posunął się nieprzyjaciel ku *Poschlie*, zatem dywizya nalza z *Chatelet* ku *Montigni* się usunęła, i ulokowała się na przedmieściu *Bruxelskiem*; lecz to stanowisko przez nieprzyjaciela było atakowane, wieś *Montigni* została otoczona, a Półkownik *Donge* tam z dwoma kompaniami się znajdujący mienógł się ratować, i więcej go niewidziano. Inne atoli stanowiska reysterowały się do fortecy *Charleroy*, i tak też forteca została otoczona.

D. 30. wysypał nieprzyjaciel w koło baterye, które wyśypanie mu dawaaniem ognia z fortecy podług możności przeszkażano.

D. 31. bombardował nieprzyjaciel miasto rzęsisto od godziny 6. z rana aż do 9. w nocy.

D. 1. o godzinie 10. z rana przyszło wezwanie do poddania się, i niezostawiono tylko 1. godzinę do namyslenia się; lecz odpowiedziano kótko bardzo;

dzo; że bronić się będą do ostatniego; przez cały ten dzień nieprzerwanie trwało bombardowanie.

D. 2. widziano w woysku nieprzyjacielskiem poruszenia, z kąd się domyślano; że od naszych jest nań atak przypuszczony.

Półkownik *Reyniac* kazał ku Przedmieściu Bruxelskiemu uczynić wycieczkę, lecz ta musiała się cofnąć.

D. 3. słyszano atak armii naszej na odsiecz przybyłej. Półkownik *Reyniac* kazał uczynić wycieczkę, a tak nieprzyjaciel z pośpiechem odstąpił.

FRANCYA.

O przedsięwzięciu zabicia *Robespier-
ra* Paryżkie doniesienia następujące wy-
szczególniają okoliczności: D. 23. Maia
o godzinie 9. w wieczór przyszła kobie-
ta dwódziestoletnia do domu obywatela
Düplai, gdzie *Robespierre* mieszka, i
chciała z nim mówić. Na odpowiedź:
iż go w domu nie było, odważnym to-
tem: *dziwno mi jest (rzekła) że go w
domu nie ma, gdy każdy publiczny U-
rzędnik na to jest, aby każdemu chcąc-
cemu się z sobą rozmówić odpowiadał.*

Ta

Ta mowa sprawiła podeyrzenie, ośoba ta była areztowana, i prowadzona do Deputacyi, bezpieczeństwa.

Na drodze mówiła do prowadzących siebie: wczynie przeszłego Rządu gdy Król był, łatwo szedł do niego każdy, dałabym moje życie, bylebyśmy znowu Króla mieli. Na inkwizycyi deklarowała się tym sposobem: Nazywam się Amanda Cecylia *Regnault*, mam lat 20, jestem Córka handlarza papierowego, mieszkam na ulicy łatarniowej.

Dlaczegoś chodziła do Robespiera?

Abym z nim mówiła. Co chciałaś z nim mówić? To do was nic nie należy. Mówiła żeś; że Robespierre jako publiczny Urzędnik na to jest postanowiony, aby każdemu odpowiadał chcącemu z nim mówić? Tak jest. Mówiłaś: że chcesz dać tve życie, abyśmy tylko Króla mieć mogli? Mówiłam. Czyli przestaiesz na tey deklaracyi? Przestaję, gdyż tyfiąc was jest Tyranów, a iam chodziła do Robespiera, abym obaczyła, iak Tyran jest utworzony. Regnault niosła z sobą zawinienie, w którym zupełny ubiór kobiecy się znajdował. Zatem iey się pytano: na co by niosła z sobą? Na co? odpowiedziała: spodziemała

tam się mieysca, na które miałam być prowadzoną; dlatego chciałam mieć suknie na przebranie się. Coż rozumiesz przez to mieysce? Więzienie tym końcem, abym wkrótce pod Guilotynę poszła. Znaleziono u niej 2. noże, i pytano się: co chciała temi nożami robić? na co odpowiedziała: że ich nie chciała użyć na niczyją szkodę.

Zdarzenie to, gdy opowiadano d. 24. na Seſsji Jakobinów, projektował ieden z przytomnych; aby tak *Robespierromi*, iakoteż innym członkóm Deputacyi ocalenia przydana była warta *bezpieczeństwa*; lecz *Robespierre* przytomny wtenczas sprzeciwiał się mocno projektowi temu, i twierdził; żeby skutecznienie iego zdążało tylko do podniecenia i ożywienia potwarzy tak na niego samego, iako też na całą Deputacyę ocalenia.

Podobnąż myśl i zdanie przełożył *Barrere*, czyniąc o tem zdarzeniu relacyę Konwencyi d. 26. Maia. Potem dowodził: że godzenia wszystkie na życie Deputowanych ludu nie są naturalnemi wypadkami ich uzurpacyi i iątrzącey iakiey tyranii, lecz dziełem Angielskich Ministrów. Po tey więc mowie *Barre-*

ra uchwaliła Konwencya, aby armie na petyczkach nikomu więcey z *Anglików* i *Hannoveranów* nie przepuszczaly, i nikogo z tychże w niewolę niebrały.

WŁOCHY.

Podług listów z Turyna pod 31. *Maja* odkryto tam straszny spisek. który w porozumieniu się z nieprzyjacielem miał za zamiar oddać mu w ręce stolicę *Turyn* z familią Królewską, i cały kray *Piemontski*. Inkwizycya i sąd Grafa *St. Amour* bywszego Komendanta fortecy *Saorgio*, który zdradziecko tę fortecę nieprzyjacielowi poddał, dała powód do odkrycia tego sprzyśiężenia się, do którego wiele osób nawet stanu najwyższego należało. Większą część tych już aresztowano, a Król pod 28. *Maja* Edyktem swym ustanowił extraordynaryiną Komisję dla inkwirowania tych zbrodniarzów *Stanu*, tudzież urządził szrodki wszystkie do utrzymania spokojności wewnętrzney, i zapobieżenia temu niegodziwemu przedsięwzięciu.

Arcybiskup nakazał publiczne nabożeństwa d. 26. *Maja* na podziękowanie Bogu za szczęśliwe odkrycie spisku, na
któ-

którym nabożeństwie znajdowały się osoby familii Królewskiej.

Już pod d. 20. zakazano wszystkie schadzki, Caffyny, a nawet i zgromadzenia uczonych.

Woyska nieprzyjacielskie zachowały się już od niejakiego czasu spokojnie, i usunęły się z niektórych stanowisk, czego zdaie się być przyczyną zpadnienie niedawno wielkich śniegów w górach, i trudność w dowozach. Woyska Piemontsko-Austryackie utrzymują swe stanowiska.

Donoszą z *Genuy*: że port tameczny znowu zamknięty jest przez Anglików, i żegluga znowu zatamowana. Wyniknęły nawet przy wyspie *Capraja*, i w porcie *Spezia* takie czynności, za które się Senat Genueński, iako za kroki nieprzyjacielskie, i zgwalcenie *Territorium* przeciw Angielskiemu Konsulowi uskarżał.

Za doniesieniem, że kilka *Algierskich* okrętów korsarskich z dwoma Francuzkami wyszło na morze *Adryatyckie*, Senat *Wenecki* wydał rozkaz do Flotty przy *Corfu*; aby na morze wyszła, i za temi okrętami się uganiała.

W terażniejszych niespokojnych i niebezpiecznych czasach nakazał Papież publiczne modlitwy i nabożeństwa, i na wkrótce ogłosić Jubileusz

Król Neapolitański rozkazał swe wojsko zgrupować na kampaent przy *Sessa*. Już tam się 10,000. znajduje, i jeszcze oczekują kilka Reymentów. D. 25. Maia odwiedził sam Król tenże obóz.

Cała Flotta Neapolitańska w nocy z 20. na 21. Maia wyszła na morze; składa się ona z 3. liniowych okrętów, 4. fregat, 3. Korwetów, i 8 Galeotów. Marzalek Kawaler *Forteguerra* ma nad nią Kommandę.

Xiadz nieiaki imieniem *d' Amanto* w Kościele Karmelitów w *Neapolu* z ambony wczasie Mszy o wolności i zasadach przeciwnych Religii odważył się mówić do ludu. Zaraz tego fałszywego Apostoła arefztowano, aby przyzwolą odniósł karę; Król zaś nakazał trzydniowe nabożeństwo dla zagładzenia tego świętokradzkiego postępk.

Potęga Angielska przy obięciu *Bastyi* założyła obóz pod *Calvi*, i otoczyła też fortecę Francuzką lądem i morzem.